

CHÍNH QUYỀN THÀNH PHỐ WASHINGTON, DC
Văn Phòng Điều Hành của Thị Trưởng Muriel Bowser

Văn Phòng Phó Thị Trưởng Phụ Trách Dịch Vụ Y Tế và Nhân Sinh

**Các Câu Hỏi Thường Gặp về Luật Gánh Nặng Xã Hội dành cho Cư Dân DC
(Cập nhật ngày 19 tháng 3 năm 2020)**

**TRẢ LỜI VỀ GÁNH NẶNG XÃ HỘI VỚI VI-RÚT CORONA
XEM BÊN DƯỚI**

** DỰA TRÊN HƯỚNG DẪN TỪ CƠ QUAN DI TRÚ VÀ NHẬP TỊCH HOA KỲ, LUẬT MỚI SẼ CÓ HIỆU LỰC ĐỐI VỚI CÁC ĐƠN XIN THỊ THỰC MỚI, ĐƠN XIN GIA HẠN HOẶC ĐƠN XIN TRỞ THÀNH THƯỜNG TRÚ NHÂN HỢP PHÁP ĐƯỢC NỘP HOẶC ĐÓNG DẤU BƯU ĐIỆN VÀO HOẶC SAU NGÀY 24 THÁNG 2 NĂM 2020.**

Washington, DC coi trọng sự đa dạng và tôn trọng tất cả cư dân DC bất kể tình trạng nhập cư của họ. Chúng ta là thành phố được bảo hộ vì chúng ta biết rằng các khu phố của mình sẽ an toàn và lớn mạnh hơn khi không ai phải lo sợ kêu gọi chính quyền trợ giúp và khi lực lượng cảnh sát có thể tập trung vào công tác bảo vệ và phục vụ cộng đồng. Một trong những giá trị cốt lõi của chúng ta đó là cần đảm bảo cho cư dân hiểu rõ các quyền của mình cũng như khi nào họ cần đặt câu hỏi hay xin trợ giúp, bao gồm cả về quy trình xét gánh nặng xã hội. Các câu hỏi và câu trả lời dưới đây được thiết kế để cung cấp thêm thông tin về [luật gánh nặng xã hội chính thức mới](#) do chính quyền Liên Bang ban hành vào ngày 14 tháng 8 năm 2019.

Vui lòng lưu ý: các câu hỏi thường gặp này không được sử dụng như hình thức thay thế tư vấn pháp lý. Các cá nhân có câu hỏi về việc liệu luật gánh nặng xã hội có áp dụng với họ hay không và liệu họ có nên tìm kiếm tư vấn từ luật sư di trú hoặc liên hệ Người Phụ Trách Ban Dịch Vụ Pháp Lý Công Bằng cho Người Nhập Cư (IJLS, Immigrant Justice Legal Services) của Văn Phòng Thị Trưởng Phụ Trách Các Vấn Đề Cộng Đồng để được hướng dẫn. Để biết thêm thông tin, hãy tìm các đối tác bên ngoài của chúng tôi tại <https://coronavirus.dc.gov/page/whats-open>.

Luật gánh nặng xã hội sẽ không ngăn cản mọi người nhận tất cả các phúc lợi từ chính phủ. Các chương trình phúc lợi tại Washington, DC luôn tìm kiếm giải pháp để có thể giúp đỡ nhiều người có nhu cầu nhất có thể và nhiều chương trình phúc lợi phục vụ mọi người bất kể tình trạng nhập cư của họ. Ngay cả đôi khi trong tương lai, viên chức di trú có thể xem xét đến việc quý vị nhận được một phúc lợi, điều quan trọng nhất cần làm vẫn là bảo vệ sức khỏe và gia đình quý vị.

Thông tin mới từ Sở Nhập Tịch và Di Trú Hoa Kỳ (USCIS, Citizenship and Immigration Services) để cập đến COVID-19, thiết lập những ngoại lệ đặc biệt cho các yêu cầu này dành cho những cá nhân được chẩn đoán hay gặp phải các triệu chứng tương tự với triệu chứng của bệnh COVID-19. Vui lòng xem các câu hỏi và câu trả lời bên dưới để biết liệu điều này có thể ảnh hưởng đến quý vị như thế nào. Có thể tìm thông tin từ USCIS này tại: <https://www.uscis.gov/greencard/public-charge>.

VI-RÚT CORONA (COVID-19) và Gánh Nặng Xã Hội

- 1. Tôi bị sốt, ho và khó thở. Tôi nghĩ tôi có thể bị nhiễm vi-rút corona. Việc nhận xét nghiệm, điều trị hay chăm sóc phòng ngừa vi-rút corona (COVID-19) sẽ ảnh hưởng đến hồ sơ xin nhập cư của tôi trong bài kiểm tra gánh nặng xã hội không?**

Không, USCIS sẽ **không** cân nhắc việc *xét nghiệm, điều trị hay chăm sóc phòng ngừa (bao gồm cả tiêm vắc-xin khi có sẵn vắc-xin)* vi-rút corona (COVID-19) là một phần trong quyết định coi đó là gánh nặng xã hội, ngay cả khi các dịch vụ đó được chi trả bởi phúc lợi công cộng như Medicaid.

- 2. Tôi không bị ốm nhưng tôi không có bảo hiểm vì tôi sợ hồ sơ xin nhập cư của tôi sẽ không được phê duyệt. Giờ tôi có nên mua bảo hiểm y tế vì vi-rút corona (COVID-19) không?**

Có. Nhiều chương trình chăm sóc sức khỏe **không** được coi là phúc lợi công cộng liên quan đến các mục đích của bài kiểm tra gánh nặng xã hội. Những chương trình này được liệt kê bên dưới trong câu hỏi sáu với đường dẫn ghi danh. Quý vị có thể ghi danh tham gia các chương trình này và việc ghi danh sẽ **không** phải là ghi danh nhận phúc lợi công cộng trong bài kiểm tra gánh nặng xã hội. Ngoài ra, theo hướng dẫn của USCIS ban hành ngày 19 tháng 3 năm 2020, liên quan đến các mục đích xét nghiệm, chẩn đoán và điều trị COVID-19, việc ghi danh tham gia Medicaid sẽ không được coi là một nhân tố tiêu cực trong phân tích gánh nặng xã hội.

Nếu quý vị không đủ điều kiện tham gia bất kỳ chương trình nào trong câu hỏi sáu và nghĩ rằng quý vị nhiễm vi-rút corona (COVID-19) và cần xét nghiệm, dịch vụ xét nghiệm vẫn có thể được Đạo Luật Gia Đình Là Trên Hết (Families First Act) bao trả. Bất kỳ ai không có bảo hiểm và không được bao trả bởi Medicaid, Chương Trình Bảo Hiểm Y Tế Trẻ Em (CHIP, Children's Health Insurance Program), thị trường bảo hiểm theo Đạo Luật Chăm Sóc Giá Phải Chăng (ACA, Affordable Care Act) hay bất kỳ chương trình sức khỏe riêng lẻ hay theo nhóm nào hội đủ điều kiện nhận xét nghiệm do chính quyền liên bang chi trả.¹

- 3. Nếu tôi có bảo hiểm tư nhân, tôi sẽ phải chi trả chi phí sàng lọc, xét nghiệm và/hoặc điều trị bệnh do vi-rút corona (COVID-19) không?**

Điều này sẽ thay đổi theo chương trình bảo hiểm, tùy thuộc vào cơ quan thẩm quyền chi phối công ty bảo hiểm của quý vị. Nếu bảo hiểm của quý vị do Luật Pháp DC chi phối, bao gồm các chương trình qua DC Health Link và một số bảo hiểm của chủ lao động khác, quý vị sẽ có quyền tiếp cận sàng lọc, xét nghiệm và điều trị miễn phí. Cách tốt nhất để tìm hiểu liệu quý vị có ghi danh vào chương trình bảo hiểm y tế do DC chi phối hay không là hỏi chủ lao động của quý vị. Để biết thêm thông tin về các yêu cầu của chương trình bảo hiểm y tế do DC chi phối ứng phó với COVID-19, xem <https://disb.dc.gov/sites/default/files/u65602/Order-re-Emergency-Response-to-COVID-19-03.20.2020-sec.pdf>.

Nếu bảo hiểm của quý vị không được Luật Pháp DC chi phối, là một phần của Đạo Luật Gia Đình Là Trên Hết do Quốc Hội ban hành, các chương trình y tế này được yêu cầu bao trả xét nghiệm COVID-19 miễn phí cho quý vị, bao gồm cả việc bao trả cho các vật tư và dịch vụ của văn phòng quý vị đến thăm khám, chăm sóc khẩn cấp hay ER (Phòng Cấp Cứu) trực tiếp liên quan đến xét nghiệm. Cách tốt nhất để tìm hiểu liệu quý vị có ghi danh vào chương trình bảo hiểm y tế do liên bang chi phối hay không là hỏi chủ lao động của quý vị. Để biết thêm thông tin, xem <https://www.congress.gov/bill/116th-congress/house-bill/6201/text>.

- 4. Nếu tôi có bảo hiểm công cộng thông qua Medicaid, DC Healthcare Alliance Program hay**

¹ <https://www.congress.gov/bill/116th-congress/house-bill/6201/text>

Medicare, tôi sẽ phải chi trả chi phí sàng lọc, xét nghiệm và/hoặc điều trị bệnh do vi-rút corona (COVID-19) không?

Medicaid và DC Healthcare Alliance Program sẽ bao trả miễn phí cho quý vị tất cả các chi phí sàng lọc, xét nghiệm và/hoặc điều trị.

Medicare bao trả các xét nghiệm ở phòng thí nghiệm liên quan đến COVID-19 miễn phí cho quý vị và cũng bao trả cho việc nằm viện cần thiết về mặt y tế. Nếu quý vị có [Chương Trình Medicare Advantage](#), quý vị có quyền tiếp cận các phúc lợi tương tự. Để biết thêm thông tin, xem <https://www.medicare.gov/medicare-coronavirus#400>

CÁC CÂU HỎI THƯỜNG GẶP KHÁC

1. Bài kiểm tra gánh nặng xã hội là gì và áp dụng cho các chương trình nào?

Các viên chức di trú liên bang sử dụng bài kiểm tra gánh nặng xã hội đối với các cá nhân xin cấp thị thực nhập cư và cá nhân xin trở thành thường trú nhân hợp pháp (LPR) (người có “thẻ xanh”). Bài kiểm tra gánh nặng xã hội nhằm đánh giá xem liệu một cá nhân có khả năng dựa vào hoặc phụ thuộc vào chính phủ Hoa Kỳ để nhận được hỗ trợ trong tương lai hay không, dựa trên tình trạng tổng thể của người này. Nếu cơ quan di trú liên bang xác định rằng một cá nhân có khả năng trở thành gánh nặng xã hội, họ có thể từ chối đơn xin cấp thị thực hoặc tình trạng LPR của người đó.

Bài kiểm tra gánh nặng xã hội của Liên Bang ít có khả năng áp dụng hơn đối với các chương trình hoặc phúc lợi phi tiền mặt của Thành phố Washington, DC – và có nhiều khả năng áp dụng hơn đối với các chương trình nhất định của liên bang như chương trình nhà ở Phần 8, Medicaid và Phúc Lợi SNAP (trước đây được gọi là tem thực phẩm).

Đáng chú ý là mọi công dân tại Thành phố có thể sử dụng các chương trình sau mà không cần phải khai báo tình trạng nhập cư:

- Chương Trình Bổ Sung Dinh Dưỡng Đặc Biệt cho Bà Mẹ, Trẻ Sơ Sinh và Trẻ Em (WIC, Special Supplemental Nutrition Program for Women, Infants, and Children) của Thành phố DC;
- Phòng khám điều trị các bệnh lây truyền qua đường tình dục và phòng khám chủng ngừa của DC Health;
- Dịch Vụ Nhà Ở và Hỗ Trợ Điều Trị HIV/AIDS và Chương Trình Hỗ Trợ Thuốc Điều Trị AIDS của DC Health;
- Các trường công và chương trình được cung cấp thông qua trường học như bữa sáng và bữa trưa; chương trình sau giờ học (Ngoài Giờ Học); và Dịch Vụ Thực Phẩm Mùa Hè;
- Bảo hiểm y tế thông qua Liên Minh Chăm Sóc Sức Khỏe DC hoặc Chương Trình cho Trẻ Em Nhập Cư;
- Đường Dây Hỗ Trợ Tiếp Cận của Phòng Chăm Sóc Sức Khỏe Hành Vi có sẵn theo số 1(888)7WE-HELP/1-888-793-4357;
- Giấy Phép Lái Xe Giới Hạn Mục Đích DC DMV; và
- Dịch Vụ Tiếp Cận Ngôn Ngữ.

Một số chương trình liên bang không bao gồm trong quy định gánh nặng xã hội và có miễn trừ cho những nhóm đối tượng nhất định. Ví dụ:

- Medicaid hoặc CHIP (Chương Trình Bảo Hiểm Y Tế Cho Trẻ Em) khi người nộp đơn nhận được là người: (1) dưới 21 tuổi, (2) đang mang thai và đến tối đa

- 60 ngày sau thai kỳ hoặc (3) được chăm sóc cấp cứu;
- Nhiều hạng mục người nhập cư được miễn trừ khỏi cơ sở xét “gánh nặng xã hội” vì không được nhập cảnh:
  - Người tị nạn, lánh nạn, người có thị thực loại U và thị thực loại T được miễn trừ; và
- Người có thẻ xanh nộp hồ sơ xin quốc tịch không phải đối tượng của bài kiểm tra gánh nặng xã hội.

2. Tại sao bài kiểm tra gánh nặng xã hội hiện nay lại nhận được nhiều sự quan tâm đến như vậy?

Đến ngày 14 tháng 8 năm 2019, chính quyền liên bang đã định nghĩa thuật ngữ “gánh nặng xã hội” là cá nhân chủ yếu phụ thuộc vào chính phủ để được hỗ trợ.² Tuy nhiên, luật và hướng dẫn chính thức của liên bang mở rộng định nghĩa này bao gồm bất kỳ cá nhân nào nhận được các phúc lợi công cộng nhất định, ngay cả khi họ không chủ yếu dựa vào các phúc lợi này. Ngoài ra, mặc dù bài kiểm tra gánh nặng xã hội trước đây chỉ nhìn vào việc cá nhân sử dụng các chương trình hỗ trợ tiền mặt của liên bang, tiểu bang và địa phương (bao gồm SSI và TANF), cũng như hỗ trợ công để nhận chăm sóc dài hạn tại cơ sở, bao gồm chăm sóc dài hạn của Medicaid, luật chính thức của liên bang hiện mở rộng danh sách này. Theo luật này, nhiều chương trình phúc lợi công cộng khác hiện cũng là một phần trong bài kiểm tra gánh nặng xã hội, bao gồm các phúc lợi như bảo hiểm y tế thông qua Medicaid, Tem Thực Phẩm (SNAP) và các chương trình nhà ở. Bài kiểm tra gánh nặng xã hội hiện cũng áp dụng với những cá nhân có thị thực muốn gia hạn hoặc thay đổi tình trạng thị thực của họ.

3. Luật chính thức của liên bang có hiệu lực khi nào và các thay đổi này ảnh hưởng đến việc sử dụng các phúc lợi liên bang của tôi như thế nào?

Các thay đổi đã lên lịch sẽ có hiệu lực vào ngày 15 tháng 10 năm 2019 nhưng bị hoãn thông qua lệnh của một số tòa án liên bang tại thành phố. Vào Tháng 1, Tòa Án Tối Cao Hoa Kỳ dỡ bỏ lệnh ngăn thực hiện luật cuối cùng trên toàn quốc. Theo Cơ Quan Di Trú và Nhập Tịch Hoa Kỳ, luật này sẽ chỉ được áp dụng đối với các đơn xin và kiến nghị có dấu bưu điện (hoặc nộp qua đường điện tử, nếu có) vào hoặc sau ngày 24 tháng 2 năm 2020 (“ngày có hiệu lực”). Các đơn xin và kiến nghị có dấu bưu điện trước ngày có hiệu lực của luật sẽ không phải tuân thủ luật này. Theo luật này, nếu bất kỳ phúc lợi nào trong số **các phúc lợi mới** (Medicaid, SNAP và chương trình nhà ở) đã nhận **trước** ngày có hiệu lực, chúng **sẽ không** được tính vào một phần của bài kiểm tra gánh nặng xã hội. Tất cả các phúc lợi được áp dụng cho hoặc nhận được sau ngày này sẽ được đưa vào tính toán. Lưu ý rằng luật này vẫn đang được thử thách tính hiệu lực tại tòa án; tuy nhiên, có thể sẽ mất vài tháng hoặc vài năm để đưa ra quyết định chính thức về luật này.

4. Các yếu tố nào sẽ được xem xét để xác định liệu một cá nhân có phải là gánh nặng xã hội hay không?

Xác định gánh nặng xã hội dựa trên tình trạng tổng thể của cá nhân, bao gồm tối thiểu là tuổi tác, sức khỏe, tình trạng gia đình, tài sản, nguồn lực, tình trạng tài chính, giáo dục và kỹ năng. Nhìn chung, các yếu tố có thể được xem xét là bất lợi bao gồm cá nhân trẻ hơn hoặc già hơn độ tuổi lao động,³ có nhu cầu y tế nhất định, không có bảo hiểm y tế tư nhân, có mức thu nhập hoặc nguồn lực thấp (thu nhập dưới 125% mức chuẩn nghèo của liên bang hoặc \$26.663 đối với một hộ gia đình gồm ba người năm 2019), không có việc làm hoặc người chăm sóc chính, có trình độ học vấn thấp, có trình độ Tiếng Anh hạn chế

² “Gánh Nặng Xã Hội.” Trung Tâm Phụ Trách Luật Nhập Cư Quốc Gia. <https://www.nilc.org/issues/economic-support/pubcharge/>.

³ Những cá nhân từ 18 đến 61 tuổi được xem là trong độ tuổi lao động.

và hiện tại hoặc đã từng sử dụng các chương trình phúc lợi công cộng.

Trong quá trình ra quyết định, luật có nêu một số yếu tố cần phải được cân nhắc nhiều hơn – các yếu tố bất lợi có trọng số lớn có nhiều khả năng sẽ dẫn đến kết quả xác định là gánh nặng xã hội trong khi các yếu tố có lợi có trọng số cao hơn có nhiều khả năng dẫn đến kết quả người đó không được xem là gánh nặng xã hội. Mặc dù việc nhận các phúc lợi công cộng đã xác định không tự động có nghĩa là ai đó sẽ được xem là gánh nặng xã hội, luật chính thức tính việc nhận phúc lợi công cộng là một trong bốn **yếu tố bất lợi có trọng số cao** trong bài kiểm tra gánh nặng xã hội.

Yếu tố bất lợi có trọng số cao bao gồm:

- Nhận các phúc lợi trong hơn 12 tháng trong giai đoạn 36 tháng, bắt đầu không sớm hơn 36 tháng trước giai đoạn nộp đơn xin nhập cảnh hoặc điều chỉnh tình trạng vào hoặc sau ngày có hiệu lực. Luật này tính mỗi phúc lợi nhận trong vòng một tháng là một tháng để tính số tháng sử dụng các phúc lợi công cộng. Điều này có nghĩa là ví dụ, nếu một cá nhân nhận cả Medicaid và SNAP trong một tháng, thời gian sử dụng phúc lợi của cá nhân đó sẽ được tính là hai tháng khi xác định liệu cá nhân đó có phải là gánh nặng xã hội hay không;
- Phát hiện không được nhập cảnh (hoặc trục xuất) trước đó trên cơ sở gánh nặng xã hội;
- Khi một cá nhân được quyền làm việc nhưng không thể chứng minh được tình trạng việc làm (bao gồm công việc hiện tại hoặc triển vọng công việc trong tương lai) và không phải là học sinh/sinh viên chính quy cũng như không phải là người chăm sóc chính; và
- Khi một cá nhân có tình trạng y tế cần điều trị tích cực hoặc sống tại cơ sở chăm sóc nhưng không có bảo hiểm hoặc không có đủ nguồn lực để chi trả.

Yếu tố có lợi có trọng số cao trong bài kiểm tra gánh nặng xã hội bao gồm:

- Hiện có bảo hiểm y tế tư nhân không được trợ cấp từ các khoản tín dụng thuế của Đạo Luật Chăm Sóc Hợp Túi Tiền;
- Có tài sản/nguồn lực hộ gia đình ít nhất 250% so với mức chuẩn nghèo liên bang;⁴ và
- Được phép làm việc hoặc đang làm việc với mức thu nhập ít nhất là 250% mức chuẩn nghèo liên bang.

Ngoài ra, mặc dù không phải là “yếu tố có lợi có trọng số cao”, việc có bảo hiểm y tế tư nhân bao gồm khoản tín dụng thuế của Đạo Luật Chăm Sóc Hợp Túi Tiền, gồm bảo hiểm có sẵn thông qua DC Health Link, vẫn được xem là có lợi.

Hãy nhớ rằng Chính Quyền DC luôn chào đón tất cả mọi người, bất kể tình trạng quốc tịch. Đừng làm tổn thương gia đình mình vì sợ rằng mình bị áp dụng luật này, đây là một cách tiếp cận hướng tới tương lai để xem xét việc liệu quý vị có khả năng trở thành gánh nặng xã hội trong tương lai hay không. Hãy tìm hiểu quý vị đủ điều kiện cho những phần nào và hậu quả tiềm ẩn khi sử dụng chương trình này là gì – đừng bỏ gia đình ra khỏi công thức tính khi không có dữ kiện.

5. Theo luật chính thức của liên bang, các chương trình phúc lợi công cộng nào được các cơ quan liên bang xem xét để xác định liệu một cá nhân có phải là gánh nặng xã hội hay không?

⁴ Xem Hướng Dẫn về Mức Nghèo Đói Liên Bang của Hoa Kỳ năm 2019. <https://aspe.hhs.gov/poverty-guidelines>.

Luật xác định phúc lợi công cộng chỉ bao gồm các phúc lợi tiền mặt của liên bang, tiểu bang hoặc địa phương sau để duy trì thu nhập và các chương trình y tế, dinh dưỡng và nhà ở của liên bang:

- Thu Nhập An Sinh Bổ Sung (SSI)
- Hỗ Trợ Tạm Thời cho Các Gia Đình Nghèo (TANF)
- Chương Trình Hỗ Trợ Dinh Dưỡng Bổ Sung (SNAP)
- Medicaid cho người trưởng thành không mang thai trên 21 tuổi (không bao gồm các loại Medicaid nhất định được liệt kê trong Câu Hỏi 6)
- Chương trình nhà ở:
  - Nhà ở công cộng được trợ cấp
  - Hỗ Trợ Nhà Ở Phần 8 theo Chương Trình Phiếu Lựa Chọn Nhà Ở
  - Hỗ Trợ Tiền Thuê Nhà Theo Dự Án Phần 8
- Bất kỳ phúc lợi tiền mặt nào của liên bang, tiểu bang, địa phương hoặc bộ lạc để duy trì thu nhập, bao gồm các phúc lợi sau:
  - Chương Trình Về Việc Làm và Trách Nhiệm Trong Công Việc (POWER)
  - Hỗ Trợ Khuyết Tật Tạm Thời (IDA), và
  - Hỗ Trợ Chung cho Trẻ Em (GC)

6. Đăng ký cách chương trình nào sẽ không được coi là bất lợi trong quá trình xác định gánh nặng xã hội theo luật chính thức?

Theo luật chính thức, các chương trình sau sẽ không được coi là phúc lợi công cộng trong quá trình xác định gánh nặng xã hội:

- Các phúc lợi Medicaid nhất định (đơn xin có sẵn trực tuyến tại <https://dchealthlink.com/individuals/medicaid>):
  - Medicaid cho phụ nữ mang thai
  - Phúc lợi Medicaid cho cá nhân dưới 21 tuổi
  - Medicaid cho các dịch vụ y tế cấp cứu (Medicaid Cấp Cứu)
  - Medicaid cho dịch vụ tại nhà trường, bao gồm các dịch vụ được cung cấp theo Đạo Luật Giáo Dục Cá Nhân Khuyết Tật (IDEA)
- Các phúc lợi Chương Trình Bảo Hiểm Y Tế Trẻ Em (CHIP) (tương tự đơn xin có sẵn trực tuyến tại: <https://dchealthlink.com/individuals/medicaid>)
- Bảo hiểm sức khỏe do địa phương tài trợ (đơn xin có sẵn trực tuyến tại <https://dhs.dc.gov/publication/combined-application-benefits>):
  - Chương Trình DC Healthcare Alliance dành cho người lớn từ 21 tuổi trở lên
  - Chương Trình cho Trẻ Em Nhập Cư DC dành cho trẻ em từ 0-20 tuổi
- Bảo hiểm y tế tư nhân, bao gồm:
  - Các chương trình được mua thông qua DC Health Link (ghi danh tại www.dchealthlink.com)
  - Tín dụng thuế/trợ cấp nhận được cho bảo hiểm đó
- Các phúc lợi Dinh Dưỡng nhất định:
  - Chương Trình Bổ Sung Dinh Dưỡng Đặc Biệt cho Bà Mẹ, Trẻ Sơ Sinh và Trẻ Em (WIC)
  - Bữa Ăn Miễn Phí và Giảm Giá Ở Trường (Chương Trình Bữa Ăn Tại Trường)
  - Chương Trình Hỗ Trợ Dinh Dưỡng Bổ Sung Khi Có Thảm Họa
- Chương Trình Head Start
- Chương Trình Khởi Đầu Khỏe Mạnh
- Trợ Cấp Pell
- Bảo Hiểm Khuyết Tật An Sinh Xã Hội

- Các dịch vụ hoặc hỗ trợ không phải tiền mặt không phải của chính phủ như nhà tạm trú cho người vô gia cư và tử thực phẩm

7. Nếu cá nhân chỉ nộp đơn xin nhận một trong các phúc lợi nhưng không đăng ký, điều đó liệu có được xem là gánh nặng xã hội không?

Có. Theo luật chính thức, Bộ An Ninh Nội Địa Hoa Kỳ sẽ xem xét xem liệu cá nhân đã nộp đơn xin, đã được phê duyệt hay hủy đăng ký nhận phúc lợi công cộng hay chưa, đây được xem là một trong một số yếu tố được tính đến để xem xét “tình trạng tổng thể của cá nhân đó”. Lưu ý rằng các tình huống sau liên quan đến đơn xin và sử dụng các phúc lợi công cộng sẽ **không** được cân nhắc trong bài kiểm tra gánh nặng xã hội:

- Con cái hoặc thành viên khác trong gia đình của cá nhân nộp đơn xin, được phê duyệt hoặc được nhận các phúc lợi công cộng; (để biết thêm thông tin, hãy xem Câu Hỏi 11 bên dưới)
- Thành viên và gia đình thành viên tham gia vào quân ngũ hoặc nghĩa vụ quân sự nhận được phúc lợi;
- Cá nhân nhận được phúc lợi trong các giai đoạn thuộc danh mục nhập cư được miễn trừ khỏi quy trình xác định gánh nặng xã hội; và
- Con cái được sinh ra ở nước ngoài có cha mẹ là công dân Mỹ nhận được phúc lợi, là người sẽ tự động đủ điều kiện trở thành công dân Mỹ.

8. Tôi là Thường Trú Nhân Hợp Pháp (LPR) và có thẻ xanh. Phúc lợi mà tôi nhận trong khi ở dạng tình trạng LPR có ảnh hưởng đến đơn xin nhập quốc tịch của tôi không?

Bài kiểm tra gánh nặng xã hội không áp dụng đối với cá nhân hiện đã là LPR và không có nội dung nào trong luật chính thức thay đổi điều này. Tuy nhiên, có một số ngoại lệ liên quan đến hoạt động phạm tội, vắng mặt kéo dài bên ngoài quốc gia (lâu hơn 180 ngày) hoặc từ bỏ tình trạng LPR thì có thể áp dụng trong bài kiểm tra gánh nặng xã hội.

9. Luật xét gánh nặng xã hội này có tác động đến tất cả mọi người muốn nhập cư vào Hoa Kỳ không?

Không. Các cá nhân sau đây không thuộc diện xác định tình trạng gánh nặng xã hội:

- Người tị nạn, lánh nạn và cá nhân ở Tình Trạng Bảo Vệ Tạm Thời;
- Người sống sót sau khi bị buôn người, bạo lực gia đình hoặc tội nghiêm trọng khác;
- Người nhập cư và công chức được bảo vệ theo luật pháp liệt kê trong luật định này;
- Một số người được nhận nuôi quốc tế và trẻ có quốc tịch Mỹ;
- Thông dịch viên cụ thể của Afghanistan và Iraq, hoặc công dân Afghanistan hoặc Iraq được tuyển dụng bởi hoặc nhân danh Chính Phủ Hoa Kỳ;
- Một số người nhập cảnh là người Cuba và Haiti nộp đơn xin điều chỉnh tình trạng;
- Một số người nhập cảnh là người Nicaragua và Trung Mỹ khác nộp đơn xin điều chỉnh tình trạng;
- Một số công dân Việt Nam, Campuchia và Lào nộp đơn xin điều chỉnh tình trạng;
- Những người không phải người nhập cư xin hoặc duy trì thị thực liên quan đến Tổ Chức Quốc Tế, Phái Đoàn Ngoại Giao (đại sứ quán) hoặc NATO; và
- Bất cứ ai khác đã nộp đơn thành công và nhận được miễn trừ của Bộ An Ninh Nội Địa Hoa Kỳ.

10. Nếu con em tôi sử dụng phúc lợi của các chương trình công cộng, tôi có được xem là gánh nặng xã hội không?

Không. Bài kiểm tra gánh nặng xã hội chỉ xem xét các phúc lợi mà **cá nhân đang nộp hồ sơ xin cấp** nhận được và không cân nhắc bất kỳ phúc lợi nào mà con cái hoặc thành viên

khác trong gia đình của cá nhân đó nhận được.

11. Tôi có nguy cơ bị trục xuất vì hiện sử dụng các chương trình công cộng không?

Có, nhưng rất hiếm và sẽ chỉ xảy ra nếu: (1) quý vị đang sử dụng trợ cấp bằng tiền mặt hoặc chăm sóc dài hạn trong vòng năm năm đầu tiên sau khi nhập cư, (2) quý vị hoặc người bảo trợ của mình được yêu cầu thanh toán cho các dịch vụ sử dụng và (3) quý vị hoặc người bảo trợ của mình từ chối thanh toán. Luật về gánh nặng xã hội chính thức của Bộ An Ninh Nội Địa Hoa Kỳ không thực hiện thay đổi đối với cơ sở trục xuất do gánh nặng xã hội.

12. Các cá nhân nên làm gì nếu lo lắng trở thành gánh nặng xã hội hoặc về việc luật gánh nặng xã hội ảnh hưởng đến gia đình họ?

Các cá nhân có thắc mắc khác về việc bị xem xét là gánh nặng xã hội nên tìm kiếm tư vấn từ luật sư về nhập cư. Quý vị cũng có thể liên hệ với Người Phụ Trách của Dịch Vụ Pháp Lý Công Bằng cho Người Nhập Cư (IJLS) của Văn Phòng Thị Trưởng Phụ Trách Vấn Đề Cộng Đồng. Quý vị có thể tìm thông tin liên hệ của họ tại địa chỉ <https://dc.gov/immigration-resources>.

13. Tôi có thể bảo trợ cho thành viên gia đình mình nếu tôi sử dụng chương trình công cộng không?

Mặc dù quý vị vẫn có thể làm đơn xin đưa thành viên gia đình đến Hoa Kỳ, nhưng nếu quý vị sử dụng các chương trình công cộng, quý vị không thể nộp đơn “cam kết bảo trợ” để chứng minh quý vị có thể hỗ trợ tài chính cho họ. Nếu quý vị có thêm câu hỏi, quý vị nên tìm kiếm tư vấn của luật sư về nhập cư. Quý vị cũng có thể liên hệ với Người Phụ Trách của Dịch Vụ Pháp Lý Công Bằng cho Người Nhập Cư (IJLS) của Văn Phòng Thị Trưởng Phụ Trách Vấn Đề Cộng Đồng. Quý vị có thể tìm thông tin liên hệ của họ tại địa chỉ <https://dc.gov/immigration-resources>.

14. Tôi không có giấy tờ. Nếu tôi nộp đơn xin Medicaid, SNAP hoặc chương trình khác cho con tôi, nhân viên có thể báo cáo tôi cho cơ quan thực thi di trú không?

Theo luật hiện hành, thông tin mà quý vị chia sẻ khi quý vị nộp đơn xin vào các chương trình công cộng không được chia sẻ với Cơ Quan Di Trú và Nhập Tịch Hoa Kỳ (USCIS) nhằm mục đích thực thi di trú; tuy nhiên, theo luật liên bang, đối với một số chương trình, Chính Quyền DC có thể được yêu cầu báo cáo các trường hợp từ chối do tình trạng nhập cư cho USCIS. Nếu quý vị nộp đơn cho con mình, quý vị sẽ chỉ phải cung cấp thông tin về tình trạng nhập cư của con mình. Nếu quý vị không có giấy tờ và đại diện cho con mình nộp đơn, quý vị không nên cung cấp bất cứ thông tin nào về tình trạng nhập cư của bản thân. Tuy nhiên, luật trong tương lai có thể được áp dụng đối với việc thay đổi LPR hoặc thị thực, yêu cầu tiểu bang chia sẻ thông tin về đơn xin, xác định hoặc việc nhận phúc lợi với Bộ An Ninh Nội Địa Hoa Kỳ.